

MÁRCIUS 15. A GIANICOLON

Balla János római magyar nagykövet ünnepi megemlékezése

*Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Magyar Honfitársak!
Kedves Barátaim!*

Mindenkit nagy tisztelettel üdvözlök a római magyar közösség Március 15-i közös megemlékezésén. Minden résztvevőnek szeretném megköszönni, hogy ismét úgy döntött: az idén is eljön Türr István szobrához, és a római magyar nagykövetséggel közösen helyezi el a díszkoszorút Magyarország és a magyarság talán legszebb nemzeti ünnepe alkalmából.

Sokan állítják, hogy a magyaroknak ritkán adatik meg a gondtalan ünneplés. Valószínűleg ez részben igaz is. Mint ahogy az is, hogy a magyar nemzeti ünnepek olyan teljesítmények összességét példázzák, amelyek a bátorság, az elnyomás és a hamisság elleni tiltakozás, a felelős cselekvés, a függetlenség kivívásának, illetve megtartásának készítését hordozzák magukban.

Március 15-e a 12 pont elhatározásával üzenetként ültette el a magyarság tudatában, hogy egy nemzetet senki és semmi sem kényszeríthet arra, hogy letérjen a szabadság, a függetlenség és szuverenitás útjáról. Megtanította azt is, hogy nem szabad félni és meghátrálni, ha az igazat vesszük védelembe. Megmutatta azt is, hogy akkor is cselekedni kell, amikor mások erre gondolni sem mernek.

1848. Március 15-i forradalmát nem egy tavaszi nap hirtelen buzgósa szülte, hanem előtte közel 20 év érlelte meg a magyar emberekben a felismerést: ha mi nem állunk ki magunkért, ugyan, ki áll ki helyettünk?

Széchenyi már akkor intett: a magyar földet a magyar emberek kezébe kell adni.

Tudta, meg kell tiltani a hitelfelvételt, az eladósodást.

Hitte, Magyarországot át kell alakítani, a rossz beidegződésektől meg kell szabadulni.

Hitte, mindenkinek ereje szerint ki kell vennie a részét a közös terhekből.

Különösen Olaszországban helyénvaló annak felidézése, hogy 1848 eseményei több szállal is átszöhetnek két nemzet sorsát.

Szinte minden olasz városban emléke van annak, hogy itt talált eszmei- és harcos társként egymásra Mazzini, Garibaldi, Kossuth, Tüköri és Türr István. Márványtáblák hirdetik, hogy a magyar és olasz szabadságharcosok egy oldalon, magasztos eszmék érdekében harcoltak együtt, szoros barátságot kötve egymással nem csupán a személyek, hanem a nemzetek szintjén is. Ők valamennyien hozzájárultak ahhoz, hogy a közös kapcsolódási pontokon keresztül összefonódjanak a magyar-olasz kapcsolatok, és olyan nagyszerű pillanatokat eredményezzenek, mint a magyar-olasz kulturális évad 2013. évi rendezvény-sorozata.

Mazzini, Garibaldi, Kossuth, Tüköri és Türr István tanúságát adta annak is, hogy mit jelent

számukra az embert becsülni és az értékeket tisztelni. Ennek értékrendi tartalmát talán Márai Sándor bölceletével lehetne a legpontosabban kifejezni: Márai egyik írásában azt üzeni a barátainak, hogy nem csak a piros betűs naptári napok hozhatják el az öröm, a méltóság ünnepét, hanem a hétköznapiak is ünnepek lehetnek, ha az embert becsüljük meg szabadság iránti vágyakozásában és tetteiben. Magam is osztom azt a felfogást, hogy a mindennapok monotonnak tűnő világában is úgy kell cselekednünk, hogy személyiségünkkel nyújtsunk támaszt a szabadság térnyeréséhez, a megfontolt előrehaladáshoz, a nemzet felvirágzásához.

Március 15. az elszántsághoz, kitartáshoz és megújuláshoz ad lelki erőt és biztatást. Bátorítani szeretnék mindenkit arra, hogy bármennyire összetettnek tűnik is az a környezet, amelyben a magyarságnak boldogulnia kell, nem kell elcsüggedni a kihívásokkal történő szembesülés során.

Bizonyos vagyok abban, hogy elődeink Március 15-i példája kellő segítséget nyújt a jelenkorban való eligazodáshoz és a cselekvéshez.

Köszönöm, hogy meghallgattak, és kérem, ezeknek a gondolatoknak a jegyében emlékezzünk Március 15-re Türr István szobránál!

